

Høgskolen i Hedmark

Kunnskapsdepartementet

Postboks 8119 Dep

0032 Oslo

Høring - endringer i universitets- og høyskoleloven

Vi viser til Kunnskapsdepartementets brev av 10.07.2013, og takker for muligheten til å komme med høringssvar på de foreslåtte endringene i universitets- og høyskoleloven.

Høgskolen i Hedmark har ingen kommentarer til de aller fleste foreslåtte endringene, med unntak av forslaget for § 4-9, § 5-3, samt §§ 6-4 og 6-6. Disse vil vi kommentere særskilt. De øvrige forslagene gir vi i all hovedsak vår tilslutning til.

For § 4-9 femte ledd, samt de tilhørende delene av opptaksforskriften, vil vi fremheve at det her er snakk om utdanninger med nasjonale rammeplaner og samme krav til praksisopplæring. Skal hver sak bare behandles i høgskolenes egne klagenemnder, vil det kunne føre til ulik praksis mellom de forskjellige institusjonene. Dermed kan en student bli utestengt fra en institusjon, men nødvendigvis ikke fra en annen. En sentral nemnd vil få et større tilfang av saker til behandling, og vil lettere kunne fastsette normer for når, og evt. hvor lenge, en student med anmerkning på politiattesten skal utestenges. Dette vil bidra til at muligheten for likebehandling øker. Høgskolen i Hedmark ser godt behovet for en raskere og enklere saksgang ved den enkelte institusjon, og mener dette kan ivaretas ved at saksforberedelsen gjøres ved institusjonen uten at styret eller klagenemnden må involveres. Kravet til effektivitet må allikevel ikke gå på bekostning av den enkeltes rettssikkerhet i form av forsvarlig og lik saksbehandling.

Vi vil derfor støtte et alternativ med å beholde dagens ordning med førsteinstansbehandling hos den nasjonale nemnda for politiattest, men at kravene til saksbehandling hos utdanningsinstitusjonen forenkles.

For § 5-3 fjerde ledd er vi enige i at det er bra med en presisering av hvilken sensurform som kan benyttes ved klagesensur. Det er uheldig at det eksisterer to ulike modeller for dette i sektoren, men Høgskolen i Hedmark vil ikke støtte forslaget om den eneste tillatte sensurformen er "blind sensur". Ved vår institusjon har vi erfaring med begge former for sensur, men vi har etter totalvurdering kommet til at åpen sensur er den beste modellen. Ved en høgskole som vår er det ved mange av eksamenene få kandidater som er oppe til vurdering, og det er ofte små fagmiljøer hvor man kan hente sensorer fra. Det innebærer at en klagesensor, som selvfølgelig er faglig oppdatert rent generelt, ikke alltid har detaljkunnskap om hvilket fagnivå som kreves for å oppnå de ulike karakter

ved en spesiell eksamen i et fag. Ved større eksamener vil det jo være utarbeidet mer detaljerte sensorveiledninger, og klagesensorene har ofte en større gruppe klagebesvarelser å sammenligne med. Da er det lettere å vurdere det samlede nivået enn når man ved en liten eksamen, der det ikke alltid er utarbeidet omfattende sensorveiledninger, kanskje bare har én enkelt klagebesvarelse til bedømming. NSO fremhever i sitt brev at det er forskjeller i hvor ofte en karakter endres mellom de ulike sensureringsformene, og de legger til grunn at dette må skyldes ulik grad av lojalitet til de opprinnelige sensorene. Basert på det vi har skrevet over vil vi påpeke at et mulig svar på denne forskjellen er at klagesensor ved åpen sensur kan få en bedre oversikt over det samlede nivået for den enkelte eksamen, og hva som skal til for å få de ulike karakterer.

Høgskolen i Hedmark støtter ikke forslaget til endring av § 5-3 fjerde ledd.

For §§ 6-4 og 6-6 legger vi til grunn at det vil bli foretatt en vurdering av en samordning av disse, når det nå foreslås en presisering i § 6-6 der tilsetting i bistilling defineres som åremål.

Med vennlig hilsen
Høgskolen i Hedmark

Lise Iversen Kulbrandstad
rektor

Pål E. Dietrichs
høgskoledirektør